

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

Lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

Lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Materiale se fac numai platindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măscărilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Stat bolnav.

(*) Se află, câte-odată, și între zăugurești câte unul, care se scrie. Astfel „Hozánk” dela 27 Sept. în primul său articol constată, că țara e bolnavă. Ear’ articolul „Cris de contele Z. A. Miklós”, care tot în cercurile înalte se aștepta, poate deci să știe despre morările carnițitorilor țerii și să judece că zăugă pot să ajungă fericirii cetățeni, înafte de cei dela Budapesta.

Ată ce se scrie în „Hozánk”:

„Ne pregătim să sărbătorim mileniul. Palatele răsăd din pădurea de ciuperci; milioane o să se streșure printre degete, alte milioane o să se laseze, dar’ poporul muncitor va rămâne tot malul rupt: cu nevoile în spate. Unul între marii bărbați de stat prin aceea vrea să stea laur, că învitat la Budapesta pe o prietenie spărită de Lueger, și mănăse se va găsi altul, care să invite clasa maghiară să se mute la Viena, de pe situația aici li-s-a făcut imposibilă. Enorocitul de țeran, care este legat de gile toate firele inimii și minții sale, el se luge, să asude numai, să tragă nainte jugul să fie mândru, că în capitală locuiesc oameni bogăți, cari bagă la buzunar milioane de dobanzile mari. Cu un cuvânt, capitala li on părete spaniol urias, cu a căru hărțuit ascunde mizeria îngrozitoare a cetățenilor”.

Noi am zis de mult, că întreg milul nu este decât o amăgire a lumii, măgire chiar a poporului maghiar. Ne temem însă aminte, cum pe atunci foile aghiere ne-au înfășurat și au zis, că vorște din noi invidia urâtă și ură sâlcă.

Cu cât se apropie însu de mileniu, u atât și între ei se sporește numărul scolora, cari încep a vedea că mizerie se ascunde în zăugărilor false ridicate mileniului. Nu mai de parte, de aceasta, cu ocaziunea adu-200 de honvezi veterani la s-au auzit voci foarte autoritativă cu mult pesimism despre mare sărbătoare. Unul dintre trageți chiar că va fi o „coară” care ei, eroii trecutului, nu șileze. Ear’ foile înșile au scris, încă întrebarea, dacă marele de-

fileu, contemplat de pictorul Vágó Pál se va pute face, deoarece-ce... lipsesc banii.

Ear’ banii lipsesc mai ales din cauză, că întreaga politică maghiară, în anii din urmă a mistuit numai bani, dar’ pe terenul economic nu s’a făcut nici o îmbunătățire. S’au creat legi politice-religioase, a căror punere în aplicare reclamă sume enorme, după-ce s’au cheltuit deja alte sume mari cu inițierea lor. Interesele populației rurale nu le-a avut însă nimeni în vedere, așa că Ungurul bogat de pe Alföld n’are cui să-și vândă grânele ori că trebuie să le vândă ieftin, înani n’are deci, ci face datorii; sus, la Nord, băntue în fiecare an foametea, ear’ în Ardeal numai biet Românii știe cu câtă mizerie trebuie să lupte.

Ce-i pasă însă lui Bánffy de acestea? El s’ă vesel pictorului, care-l zugrăvește, pentru-ca portretul lui să ajungă și el în sala de gală a noului parlament, alături cu al lui Tisza și al altor mărimi ce au fericit această nefericită țeară.

Ear’ când ne gândim și la stările curat politice, la falsul ce stăpânește aici, la șarlatania care a devenit pentru stăpânitori dogmă, ne întărim încă în convingerea, că de când e lumea, nu s’a făcut o mai mare escrocherie, de cum este ceea-ce se prepară pentru milleniu la Budapesta.

Țeara, statul întreg bolește, de stă se-și deee sufletul, exploatareii jidano-maghiari iubilează însă.

Cine-i de vină?

Poporul, care prea rabdă multe.

Din presa franceză. „Indépendance Belge” sosit ieri, scrie un articol despre grațierea martirilor, în care constată, că popularitatea împăratului nu a scăzut, deși guvernele maghiare au fost brutale față de nemaghiari; constată mai departe protestul presei române contra depeșelor oficiale trimise în lume din Budapesta, susținând că Românii renunță acum la lupta pentru „autonomia morală și politică a provinciei lor”.

Vorbind de o lege electorală, care ar trebui să le deee Maghiarilor cam vre-o 200 deputați, Românilor vre-o 83, Slovacilor vre-o 71, Germanilor vre-o 54, marele ziar adaugă:

„Din nenorocire guvernul maghiar nu pare a indica de loc probabilitatea unei concesiuni în acest sens. Prin urmare trebuie

să ne așteptăm la redeschiderea și agravarea deplorabilului conflict”.

„Indépendance Belge” are simțământul corect al situației noastre.

Lueger și Românii. „Pesti Napló” a publicat un interviu avut, zice el, de un corespondent al lui cu Dr. Lueger. Între altele Dr. Lueger li-a spus, că el urește dualismul actual, și că față de Ungaria se va face în viitor altă politică. Apoi a continuat:

Dr. Lueger: O să fie zdrobit liberalismul vostru. Nu pe cale parlamentară, deoarece-ce alegerile voastre se falsifică.

Correspondentul: Da, partidul popular se mișcă.

Dr. Lueger: Ah, pah! Partidul popular! Vor ajuta și alții. Eu cunosc opinia publică din Ungaria.

Correspondentul: D-Ta crezi că prin mijlocul agitației românești?

Dr. Lueger: Am vorbit și cu Românii, fiind în Viena. Ei îmi sunt prieteni buni. Dar’ dela liberarea lor nu am vorbit cu ei. Ei nu au fost în Viena și de scris — nu poți scrie în Ungaria; nu se poate trimite nici o scrisoare, atât de rea este corupția voastră.

„Vaterland” despre revisuirea legilor politice-bisericești. „Vaterland” scrie un articol, prin care se pare că anunță o mică retragere a radicalismului religios-politic al partidului pseudo-liberal maghiar. Scrie anume: „De altfel luptele politice-religioase tot atât de puțin au ajuns la un sfârșit atât în Casa Magnaților, cât și în Casa Deputaților. Vor fi încă lupte foarte interesante și momentul cel mai interesant de sigur va fi atunci, când însuși regimul va fi silit să facă o revisuire respective o „întregire” a legilor politice-bisericești. Deocamdată se pare că așteaptă numai timpul „oportun” pentru a face să nu apară atât de scandalos blamagiul liberalilor”.

Din Bucovina. „Gazeta Bucovinei” a reîntrat în proprietatea societății politice „Concordia” și va fi curând expresia ideilor partidului național, reprezentat prin această societate — așa ne anunță ziarul acesta însuși în numărul său dela 14 Septembrie. Redactor responsabil este dl Mihai Teliman, fost profesor la Suceava.

Eremiade. Ziarul „N. Fr. Presse” în numărul său dela 26 c. scrie amar de tot din cauza „rușinei ce a pățit Viena”, unde s’au ales antisemiții. Laudă apoi „poporul maghiar treaz la minte și politic mare”, care „nu permite în capitala sa orgii antisemite”.

Nu, în fericita capitală a Ungariei orgiile le fac Jidanii și ce e mai trist, nu e speranță să vină vre-odată și aici un... Lueger!

Actul de mulțumire al martirilor.

Ieri, la 27 Septembrie, dl Dr. Vasile Lucaciu a primit știrea, că actul omagial înaintat M. Sale prin ministrul de justiție, a ajuns la mâinile Maiestății Sale.

Eată acest act:

Maiestatea Voastră Ces. Reg. Apostolică!

Prea înalte stăpâne!

Prin actul preînalt de grație M. V. C. R. A. Văți îndurată preagratios a ne reda libertatea.

Ajungând în posesiunea acestui te-saur scump al vieții, primul nostru cuget, cel dintâu simțământ a fost și este expresiunea omagială a recunoștinței și mulțumitei noastre adâncă.

Ca fiu al poporului român, cari din tradițiunile preioase ale părinților și străbunilor noștri ținem cu neînfrântă credință la virtuțile nealterate de alipire, fidelitate și iubire către înaltul Tron și glorioasă Casă domnitoare, venim cu cea mai adâncă umilință la treptele înaltului Tron Al. M. V. C. și R. A., ca împreună cu simțământele aceste, vii și oare cere de lealitate să dăm expresiune omagială adânc simțitei noastre recunoștințe și mulțumitei pentru preînaltă grație dobândită.

Rugăm cu umilință pe M. V. să binevoiați a primi preagratios această expresiune omagială a mulțumitei noastre.

Al. M. V. C. R. A. cei mai umiliți supuși:

Budapesta, 20 Sept. 1895.

Dr. Ioan Raftiu.

Iuliu Coroianu.

Gh. Domide.

Rubin Pațiu.

Dr. V. Lucaciu.

Dr. T. Mihali.

Dr. Aurel Suciu.

Dr. Barciuanu.

D. Comșa.

Din parlamentul maghiar.

(Prima ședință)

Parlamentul maghiar, această monstruoasă operă a unei nedrepte legi de alegere și-a violențelor electorale, s’a deschis earăși...

Jidovii se bucură mai mult, deoarece-ce ei speră că în sesiunea aceasta tot vor obține ce nu au putut înfăța până acum.

Ce-i mai interesant:

În camera deputaților Ugron interpelează relativ la portretul lui Bathány, pe care Bánffy nu li-a comandat pentru galeria ministrului-președinte.

Bánffy răspunde — că de mult el este deja făcut!

Luni în a doua ședință, se pune la ordinea zilei raportul comisiei de justiție și culte relative la libera exercitare a religiunii și la religiunea mosaică.

Tot Luni ministrul de finanțe va depune budgetul pe anul 1896.

În Casa Magnaților după deschiderea obicinuită și pomnirea celor morți, se cetește hârtia ministrului-președinte, care anunță numirea membrilor noi și este însoțită de autograful M. Sale.

Șapte conți și baroni, între cari trei Bohuși, petiționează pentru recunoașterea cuificațiunii lor de avere și chemarea lor prin M. Sa în Casa Magnaților.

Inaugurarea podului peste Dunăre.

Privitor la inaugurarea podului peste Dunăre am mai primit ieri următoarea telegramă dela corespondentul nostru particular:

Cernavoda, 17 Septembrie 1895. Inaugurarea podului Dunării s’a făcut cu o nespărită înălțare. Schemă de inaugurării s’a petrecut conform programului publicat. Au asistat M. S. Regele, Regina, prințul, principesa, prințul de coroană Leopold și Wilhelm de Hohenzollern, ducele și Jozsef Menckgen, corpurile legiuitoare, și public de zeci de mii.

După inaugurare, s’a făcut marea probă de încărcare cu 17 locomotive, cari au trecut filerând peste pod, fără bubaitul tunurilor. (Urmează un pasagiu pe care din grația ostentivității noastre)

și stabilimentul dela intrarea grottei, este sus, tocmăi unde se înfundă grotta. Întrii la el printr’o altă peșteră, lungă ca de 30 metri. Înăuntru e o căldură ca la baie de aburi. Pe secundă isvorul dă 60 litre de apă, va să zică 8640 litre pe zi. Apa e fără gust.

Șoseaua ce duce din sat la grotă — pe malul stâng al Taminei, — este cea mai mare parte tăiată în peatră. Într’un loc trece chiar printr’o stâncă enormă, care stă în drum ca un arc de triumf. Atât în stânga, cât și în dreapta văii, muntele este înalt, în-cât abia pe la amezii vezi soarele. Pe partea dreaptă a Taminei dintre stânci vine un riuțel, care cade în Tamina dela o înălțime de aproape o sută metri. Dacă ar ave apă mai multă, de sigur ar fi una din vestitele cascade ale lumii. Amicii mei brașoveni, în societatea cărora am făcut această neuitată excursiune, se opreau de altfel la fiecare cură-batură a Taminei, pentru a fotografia frumoasele pozițiuni (căci aveam un aparat fotografic cu noi).

După-ce ne-am coborât eară în sat și ne-am așezat pe iarba verde de lângă podul mare (acoperit) al căii ferate, pe sub care aleargă grăbit Rinul, și priveam valea ce se deschide larg în susul apei și munții înalți, acoperiți de brădet, ce formează hotar înspre Tirol, — nu știam despre ce să vorbim mai mult: despre minunata grotă ori despre fericirea ce trebuie că o simte Carmen Sylva, care săptămâni de zile petrece la Rinul dragostei, ce li duce dorurile înspre Neuwied, pe care atât de dulce li-a cântat în poemele Sale.

Rusu Șirianu.

TRIBUNA

Prin Elveția.

(Impresiuni din călătorie).

II.

Area Rinului la Schloss-Lauffen. — Camera obscură. — La Ragaz. — Grotta și Tamina.

Căderea Rinului este nu numai una între frumusețile Elveției, ci o minune a naturii, după Niagara din America de Nord și după cascada Dela Zürich pleacă de 100 ft. înălțime pe zi înspre Schloss-Lauffen, unde e căderea apei. Cu trenul de a stația Dachsen, distanță de trei m. comuncă. De aici pe jos ori în omni-bus, va minute numai.

Drumul până aici duce printre coline bine cultivate și câmpuri bogate, pline de fabrici. Câmpurile de arat și păduri de brad se văd deseori. Încă înainte de Dachsen am Rinul argintiu.

Mergând spre Schloss-Lauffen, un drum se vede neînțeles. Cu cât te apropii de el, cu atât agomolul crește. Când ai ajuns în curtea castelului (zidit la 1546) și ai aici în cancelaria unde scoți bilet și unde-i p. busar, că obiecte de suvenir, sgomolul deee înens. Pare ar trece pe un pod câte-va renuri după el. Din casă cobori pe niște trepte afără, până la un chioșc. Ajungi tocmai deasupra cascadei. O priveliște unică în lume: ai înainte ti o vale frumoasă, largă ca de 150—200 metri; din dreapta (înspre rășrit) vine furios Rinul, formând spume printre stâncile enorme pe cari le întâmpină înainte de a cădea în grotă.

care stai, sunt trei stânci uriașe, de cari se lovește și printre cari mărețul fluviu cade dela o înălțime de 15 și 20 metri. Jos, în mata unde cade, pe o întindere ce poate să aibă 30 metri diametru, apa-i albă, numai spumă ear’ deasupra ei ore întregi, aproape ziua întreagă, câte 2—3 curcubeie, formate din bura de apă ce în urma căderii violente umple văzduhul. Pe trepte bine îngrijite, cobori și mai jos, până sub cascada, în cât o vezi deasupra-ți ca un fel de crâncen și confinat, răsboiu, în care stâncile puternice zadarnic se silesc să oprească apa multă ce cade la piciorarele tale cu atâta sgomot, că n’auzi vorba vecinului. Câte odată un val mare cade cu atâta putere, încât deschide în apa din albie un spațiu de ar încape o casă într’insul, ear’ când spațiul se închide, apa se izbește atât de grozav, că improașcă până la distanță de 20—30 metri. Dintre cele trei stânci ce stau în mijlocul căderii, una este atât de mare, că crește pe dinsa arbori și arbuști. Pe niște trepte repezi urci până în vârful ei și de acolo privești apa sălbatică din jurul tău.

Până la stâncă, unde-i un aparat electric, pentru-că noaptea valea este iluminată cu electricitate — te apropii cu luntrea dusă de 4—5 vîslăși tari și îndrăzneți, după-cum curagierii trebuie să fie și cel ce se bîzue ca ei să-l poarte printre valurile furioase ce întore barca cum se joacă vîntul cu o frunză. Dincolo, peste țerm, este o fabrică de aluminiu, ale cărei mașini toate sunt învîrtite de apa Rinului.

În stînga, spre apus, este o superbă colină, cu păduri și alee, între cari case pentru călători și marele hotel „Schweizer-Hoff”. De asupra cascadei este și podul de fer, peste

întră pe pod după-ce ese din tunel săpat tocmai sub castelul Lauffen.

Am stat trei ore să privesc, din toate părțile, această minune dumnezească. Ear’ când am plecat regretam, că nu m’-pot sta câteva zile cel puțin, să o tot privesc, tolănit pe iarba moale de pe mal’ drept. Malul stîng este piezis, înăuntru coborînd din castel la cascada, a trebuit să se facă drum gaurid blocul uriaș de grant pe care este zidit castelul, ear’ jos, lângă lbie, nu stai pe țerm, ci pe o tribună de fer, potrivită cu mîltă măiestrie deasupra valurilor pumegoase.

Un lucru nu de toate pilele este și camera obscură, o cameră întunecoasă într’un turn al castelului. În mijloc ere o masă rotundă, cu un aparat electric; cascada și întreaga împrejurime se reflectează pe această masă, unde stînd și învîrtînd aparatul, zeci de tablouri îți trec ca vîraj pe dinainte. Și reflectează atât de fidel, că vezi până și cum se învîrtesc valurile ce cad printre stânci și cum tree cu luntrea cei ce vor să apropie stîncă mare din mijlocul albiei Rinului.

Ragaz-ul, un sat mic așezat la vîrsarea Taminei în Rin, este situat în partea de răsărit a Elveției, în imediată apropiere de Tirol și principatul Lichtenstein. Dela Zürich ajungi cu trenul aici în cinci ore. Drumul e foarte ieftin: 7 franci dusul și întorsul; este una dintre cele mai frumoase linii de excursiune. Mergi nai bine de trei ore tot pe marginea lacurilor Zürich și Walen, atîngînd orașele Lachen și Sargans. Satele sînt atât de lесе, că abia mai știi când intri și esi din ele. Tot drumul

trenul adesea pe sub ferestri, în multe părți prin tunele, d’asupra cărora este sat și peste poduri mari, sub cari deasemenea sînt case și fabrici... Mergînd, în fiecare sfer de oră ai nouă panoramă, una mai fermecătoare decăt alta. Vecinic aceeași române numai apa lacurilor: albastră din depărtare, ear’ de aproape sură și atât de limpede, că vezi mulțimea de pești într’însa.

Ragaz-ul este dealtmintreli loc de băi (calde). Anul acesta a petrecut acolo pă-rechia regală a României. Avea închiriată o vilă, sus pe Graue Hörner, unde urci cu tren funicular și de unde se vede valea romantică a Rinului.

Mai romantică este însă valea Taminei, un rîu mic ce vine cu o repezeală uimitoare din munți. Urcînd în sus pe ea, în stînga ai un fel de Detunată, în proporție uriașă însă: lungimea ti este vre-o șapte kilometri, ear’ înălțimea acestui zid natural de peatră este p’alocurea 300 metri. Unii ă în felul ei este grotta, de unde isvorește apa caldă ce e condusă jos în sat și servă pentru băi. Apa și-a săpat înăuntru malului, în peatră, o albie largă până la 10—15 metri, ear’ înălțimea săpăturii în multe părți ajunge până la 150 m. Grotta Taminei se asemănă cu Cheia Turzii, numai că aceasta este deschisă, până-că în grotta dela Ragaz abia prin două-trei crepături înguste pîtrunde câte o rază de lumină. Grotta poate să aibă un kilometru și jumătate lungime. Mergi printr’însa parte pe un drum săpat în peatră, parte pe un pod construit dealungul și deasupra Taminei, care ese din grotă și într’un loc formează o cascadă, înaltă de vre-o 6—8 metri. Isvorul cald, a cărui apă alimentează satul, este în grotă.

legrafici însă nu putem să-l descifrăm. Red. „Tribunei“).

A vorbit ministrul Olănescu, directorul căilor ferate Ducă, pe urmă regele constatând, în mijlocul entuziasmului general, că la 2000 ani după Traian, România a ridicat al doilea pod dunărean, care la alte două mii de ani vesti-va gloria română și progresul României, care nu se mai poate opri în mersul său sigur și impunător.

Felicitări martirilor.

Verșet, 25 Sept. n. Verșeteni salută cu bucurie eliberarea martirilor sfinți cauze a românismului.

Trăească martirii nostri!

Trăească Maiestatea Sa preagrațiosul nostru Împărat și Rege!

Simeon Popoviciu, preot; Dr. N. Popoviciu, avocat; G. Nedelco, avocat; A. Maleta, Pavel Liuba.

Săturău, 24 Septembrie n. Cu mare însuflețire salutăm eliberarea martirilor. Fie ca amarul suferințelor lor gustate să fie aurora fericirii gustând al unui popor!

Pentru poporul din Zeldiș-Săturău:

Traian I. Magier, Savu Dorca,
preot gr.-or. român. diacon român.

Ianișof, 24 Sept. n. Conducători distinși ai poporului român! Primii din incidentul eliberării Voastre distinse și calduroase noastre felicitări. Martirilor suferit să fie stimulul cel mai puternic întru continuarea luptei drepte.

Trăească martirii!

Trăească Maiestatea Sa preagrațiosul Monarch!

Ieronim Slăvoacă, Zacharie Bulbuc, Stefan Buzilă, Dănilă Malaiu.

Lăpușul român, 22 Septembrie n. Mărire Celui preafalt, Cel-ce a mișcat inima gloriosului nostru Monarch spre îndurare!

Laudă și închinăciune, Vouă tuturor martirilor!! cari cu resignație creștinească ați suferit pentru mărirea și strălucirea poporului român!!

Sub impresiunea neșpasei mele bucurii, primiți: Urările mele de felicitare din incidentul eliberării Voastre din robie!

Să trăească Maiestatea Sa gloriosul nostru Împărat și Rege apostolic!

Ioșif Nemeș,
cooper. loc.

Munții Apuseni, 20 Septembrie nou. Salutăm cu vie bucurie eliberarea martirilor. În eliberarea lor sperăm izbândă ca și poporului român.

Trăească Maiestatea Sa Monarchul nostru!

Dr. Vasile Fodor, Dr. Enea Draia, Simion Bratu, Nicolae Todea, Gerasim Nariță, preot;

Candin David, Amos St. Șuluț, Nicolau David, Alexandru Danciu, preot; Lanes Giurcescu, Aurel St. Șuluț, Silviu Lazar, Ioan David, Ioan Jantea, Radu Jantea, preot român; Grigorie Sima, George Tuhaț, Nicolau Băieșan, Dr. Virgil Todescu, Nicolau Cothișel, Simeon Dantea, Nicolae Motora, Terențiu Giurcescu, Ioan Toma, Ioan Corcheș, Simeon Stoica, Simeon Popescu, George Balomir, Petru Chendi, Ioan David Drăgan, Nicolae Jurca I. Todor, Vasile David I. Pavel, Petru Popovici, adm. prot.; George Anca, paroch; Iuliu Muțiu, Dionisiu Jefian, Alexandru Mera, Zaharie Cioara, Grațian Cioran, Ioșif Băra, Petru Manea, Nicolae Jurca, Alexandru Tuhațiu, Ilie Cimporescu, Carol Tobias, Teofil Faur, Nicolau Cirla, Artemiu Marțiu, proprietar băieșec, George Șuluț, Absolon Faur, Ioan Danciu, Ioan Balta, Kobosi Alexandrescu, Alexandru Băra, Nicolau Drumar, Simeon Faur, Alexandru Ivașcu, Dionisiu Șuluț, Alexandru Crișan, Pătruț Meca.

Boian, 23 Septembrie n. Salutăm punerea Voastră în libertate, ca prevenirea unor zile mai bune pentru noi. Causa, în serviciul căreia V-ați pus cu tot devotamentul, a câștigat un nou sprijin puternic, încrederea neclintită a poporului în conducătorii săi legitimi.

Caprinși de bucurie nesfârșită Vă salutăm în mijlocul nostru, asigurându-Vă de alipirea noastră neclintită!

Să trăiți mulți ani fericiti!

Trăească Maiestatea Sa Împăratul și Regele apostolic!

Ariton Migia, preot gr.-cat.; Vasile Derloșan, cant. gr.-cat.; Ioan Duma, Vasile Duma, Ioan Limbășan, Naftanailă Zăraia, George Duma, Nicolae Magariani, George Suretu, Ioan Sandu, Ioan Banea, Ioan Crestin, Vasile Muntean, Vasile Drăguș, George Scumpu, Ioan Magariani, Vasile Duma, Ioan Hașu, Vasile Surdu, Andrei Muntean, Constantin Chiriac, Petru Duma, Vasile Spătar, Vasile Surdu, David Lica, Vasile Lica.

Vrani, 14 Septembrie v. Eliberării martiri! Cetind în „Foia Poporului“ că sunteți eliberați din prinsoare, noi feciori din comuna Vrani, comitatul Caraș-Severin, prin aceasta venim a da expresiune bucuriei noastre, și totodată și alipirii noastre față de Domnia Voastră!

George Muntean, Stefan Mităr, Rusalin Bălan, Iacob Boljorău, Teodor Almăjan, Danil Rusmir, George Rusmir, Martin Crițiu, Trifon Rusmir, Ioan Rusmir, Martin Rusmir, Nicolae Rusmir, Pavel Mităr, Niștor Muntean, Ioșif Laezan, Ioșif Petrică, Nicolae Ra, Avram Mităr Ristan.

Orșova, 18 Septembrie v. Dece buni Dumnezeu, ca din suferințele Voastre să răsăre soarele dreptății, ale căruia raze binefăcătoare, ca un „meteor strălucit“ să plutească asupra scumpei noastre națiuni!

Trăească prealuminatul și preagrațiosul nostru Împărat și Rege Francisc Ioșif I. la mulți fericiti ani! făcând dreptate neprihănită.

Trăiți și voi, scumpi martiri! ca și de aci înainte, ca luceafări luminoși, să puteți conduce naia națiunii române la limanul dorit!

Noi pururea cu Voi vom fi: la bine și la rău. Așa să ne ajute D-zeu!

Neta Calciunaru. Petru Calciunaru.

Giula, 23 Septembrie n. Eliberarea Voastră este bucuria întregului neam românesc! „Casina Română“ din Giula, Vă felicită cu bucurie, și rugăm pe D-zeu să Vă dea putere și curagiu, ca și în viitor să puteți purta cu bărbăție steagul sfânt al luptelor noastre naționale. Eliberarea Voastră începutul izbăvii noastre este.

Să trăiți, scumpi martiri eliberați, și înainte cu D-zeu!

Trăească Maiestatea Sa preagrațiosul nostru Monarch!

Președinte: D. Voniga.

Surorile slovac-române.

Una din domnișoarele române din Sibiu a primit următoarea epistolă dela cunoscuta naționalistă Emma Goldperger, cea dată în judecată pentru oferirea păharului de aur în temnița lui Hurban-Vajansky:

Libereze, 24 Septembrie n.

„Scumpa mea amic!“

„Primește sincerele mele felicitări pentru eliberarea martirilor Voștri. Este un act care ni-a umplut inimile de fericire și plăcere. Nu găsec cuvinte să-mi exprim sentimentele de bucurie, cu cari privesc acum fotografiile lor. Da, vorba „libertate“ este o vorbă mare! Bucuros strig și eu cu dl Lucaci: „Să trăească Maiestatea Sa Monarch!“

„Dumnezeu să-i țină!“

A ta sinceră soră:

Emma Goldperger.“

Din cercurile studentești.

(Cuvânt de încheiere).

În urma articolului meu din nrul 184 al „Tribunei“, intitulat „Tinerimea universitară în acțiune“, s-a încins o interesantă discuție, începută cu preocupări și vehemență din partea „Dreptății“, și terminată prin un lung „răspuns“ (nrul 196, 198, 199 și 200 din „Dreptatea“) al d-lui coleg, Al. Vajda-Voevod, pe care întreaga discuție îl privește indeosebi.

Țin a-mi face și eu încă puține dar respectate reflexii la lungul „răspuns“ din „Dreptatea“, ear tinerimea universitară, în interesul căreia se poartă discuția, și care sigur cunoaște întreaga geneză a acestei discuții, să binevoască a fi cât se poate de scrupuloasă, să repudieze ce e rău și condamnează și să accepte ce este bun din cele expuse și dintr-o parte și din cealaltă.

Știind, că „Tribuna“ face mai puțin lux cu spațiul decât celelalte foi, voi fi cât se poate de scurt.

„Nu, dragă luncă, nu pot face nedreptate. Fatumul e mai puternic ca tine și ca mine, da mai puternic ca însuși Iupiter. Spirito te va trece în toate firele uscate de iarbă și de flori și se va preface în parfumul finului, tocmai cum gloria e parfumul genilor vește.“

„Dă-mi, Flora, încă o floare, o ultimă floare!“

„Nu mai m color pe paletă.“

„La-le dirger...“

„Dar nu vezi ce palid e cerul? Și-a pierdut albastrul de zafir și azurul, luminile lui aurii au dispărut. Și el plânge moartea florilor, răceala nopților lungi și urtul supărător al năguri de dinineată.“

„Tot una! Ești o zeiță și poți rechemă la viață din siml pământului o făptură, care înfloarește și îi aduce anului murind ultima salutare.“

Flora se impresionează de această viață care nu se putea hotărî la moarte. Luă din aurora serii de toamnă puțin violet palid și dăruî lunei brândușă toamnă (ciapa cioarei) ca ultima bucurie.

Și azi, când micșunele și saschiul s'au vestezit demult, când trandafirii s'au prefăcut în praf sur, când pe câmpuri nu mai înfloarește macul roșu, când clopoțelii aurii ai curpenței au dispărut din verdele de smaragd al lunei, atunci aceasta își adună ultimele puteri de viață și le pune în coroanele violet deschis ale brândușei tomatice, ca ultimul bun rămas al unei naturi, care se pregătește pentru somnul lung de iarnă.

Trad. de Lucreția Popescu.

Pasagiul din articolul d-lui Vajda („Dreptatea“ nr. 163) răscăpat de mine, în numele mai multora, e următorul:

„Înainte de toate ne îndemnat să ne grăbim cu pregătirile necesare pentru conferență etc.“, stăgarea vieții noastre politice, lipsa ori-și-cărei acțiuni, afară de unele ziaristice. Sperând, că văzându-ne conducătorii actuali ai naționalităților, pe noi tinerimea, inaugurând alianța, și ei se vor grăbi să lase la o parte micile interese de partid.“

Ear' reflexiunea mea la acestea a fost: „Nu avem „noi“ misiunea de a da lecțiuni bărbatilor politici“ etc.

Însă colegul Vajda nu cedează nimic din pasagiul citat, ci motivându-și-l mai face la sfârșitul „răspunsului“ și următoarea declarațiune:

„Să mă identific de frică (!) întru toate, fie cu o grupă, fie cu alta dintre grupele noastre politice actuale, aceasta n'am să o fac, căci instrumentul orb al nimănui pe lume nu voesc să fiu...; și mai la vale: „e lucru firesc, că nu numai ca student român, ci mai mult încă pe baza dreptului meu de alegător și cetățean, când voi afla de bine, îmi voi permite o critică la adresa ori-și-cărui politician de ai noștri, care după părerea mea, nu va proceda corect“ etc.

Foarte frumos, stătem lămuriti! Spunându-mi însă ori-și-cine, nu am cuvânt de avertisă tinerimea să se ferească de iperzel și prematuritate politică chiar în urma acestui simptom?

Trec la alt punct.

DL Vajda face în nrul 163 din „Dreptatea“ propunere întru stabilirea unei conduite politice-comune a tinerimii universitare aliate, prin acceptarea unui program „broșet“ publicat de d-sa. Eu am aflat de corect a-mă adresa tinerimii sfătuind-o, ca la viitoarele conferențe să nu discute un program de acest calibru, avându-și și ea programul stabilit în congresul istoric al naționalităților. DL Vajda susține, că programul publicat de d-sa e „în merit din punct în punct identic cu cel acceptat de bătrâni la congresul naționalităților“.

Eată în ce culminează programul d-lui Vajda:

„Fîind ajungerea acestei ținte (ținta prefiptă prin alianță) posibilă numai prin realizarea autonomiei naționale teritoriale (!) Marior) a fiecărei națiuni din Ungaria, junimea academică va face propagandă într'acest sens...“

„2. Deși pentru prezent este pentru popoarele nemaghiare o imposibilitate de a părăsi politica „asivității“, urmată până acum, junimea academică va stăru (Cam prin ce mijloc? Marior) într'acolo, ca cât se poate mai curînd se poată și naționalitățile nemaghiare pași pe terenul activității...“

Ear' la punctul 2 ne spune mai la vale: „Ce privește ideea activității eram cu toții de acord...că înainte de proximele alegeri conferențe naționale, ținute de fiecare națiune separat, să decidă pășirea la activitate“ etc.

Ei, nu-mi pot închipui, ca vre-un cetitor pricepător să susțină, că toate aceste sînt identice, și încă „din punct în punct identice cu programul acceptat de bătrâni (!) la congresul naționalităților“.

Nu, domnule Vajda, eu și alții nu putem merge cu d-ta, căci d-ta, cu „dreptul“ d-tale de „alegător“ te crezi îndreptățit a plăsmui programul, — ear' noi, în virtutea modestiei noastre studentești nu ne putem înălța așa de sus, ca să concludăm la atari plăsmuiri, ba nici să le spriginim chiar.

La obiecțiile mele, domnul Vajda aduce drept rectificare, promisiunea din primul d-sale articol, că va sprigin întru toate programul, pe care congresul naționalităților o s'el compună. Rămâne însă nedeslușit, pentru ce d-sa, la stabilirea proiectului de program a tinerimii din Viena nu a ținut cont de programul partidului nostru național care există doar, și, cu ce reson a mai publicat d-sa acel program (al tinerimii din Viena) înainte de congresul naționalităților? Doar' n'o fi voit cumva să influențeze asupra congresului? După felul cum domnul Vajda face politică și diplomație, ai sta să crezi, că numai din acest motiv! Regret numai înconstanța d-lui Vajda, care cam prevedea că congresul nu i-a accepta părerile, și promise, că după stabilirea unui program comun la congres, și dinșul o s'el abandoneze pe cel stabilit la Viena. Este o slabă apărare a vederilor proprii (?), ce înseamnă a se juca de-a stabilirea și abnegarea de programe „politice“? Ei, acesta poate fi rolul tinerimii universitare? Nici decum!

De aci domnul Vajda urmează ca coleg. Și atunci nu-i place d-sale, că un universitar mai tinăr, un „embryon“, cum îi place să zică, are cutezanța de a-i face reproșuri. Și îi înțeleg perfect supărarea! Dar' pentru buna sa reputație, între colegii bătrâni cel puțin, nu-i era permis domnului Vajda să iese refugiu la un neadevăr palpabil pentru com-

teera embryonului E bine să te apuci chiar și într-o cauză percută în — cu arme oneste. Domnul Vajda e prea temerar în apărarea sa, și — a armele!

Eată un pasagiul din răspunsurile d-lui prin care mie voeste să-mi dea o lovitură „capitală“, dar' prin care pe sine în mod sigur dar' regretabil se lovește:

„Din tot articolul I. al d-tale, Marior, reese că d-ta propui din pământilor alianța tinerimii. E trist că așa de tiner începe cu mici furturi. Planuri plămate în capul lui vici și realizate în parte — cu neală — de cele trei junimi vieneze. Marior și cu „bună intenție“ le present ca ideile d-sale.“

Din I-mul meu articol nu se poate clude la „acest paradoxism“. Ori-și-cine clude-l bine se va convinge că eu nu am alianța, ci am aderat numai la proiectul din apelul publicat de către un coleg, ba nici nu folosesc termenul alianță, ci pentru o conferență comună: „so țină cât mai curînd o conferență comună“ („Tribuna“ nr. 184). Va să zică nu am pus ci am aderat la o propunere!

Dar' dacă-ți mai aduci aminte Vajda, din partea Românilor nu eu pledezi mai întâi în public pentru „Articolul d-tale „Alianța naționalităților nerime universitară“ a apărut cu 2—3 înaintea reflexiunilor prime ale mele din „buna“.

Uite, astfel își schimbă chestia fisimă, „furtul de idei“ e comis din partea d-tale... și, vorba d-tale, „e trist, când cine așa de — bătrîn începe (?) cu mici furturi de idei“. Dar' nu, eu te ridic a-mă și-ce acuză, căci doar' această „idee“ era de apropiată, ea este comună, în chiar d-ta nu a trebuit să o împrumutăm sfetnicul nostru A. C. Popovici.

E timpul suprem însă, să încheiem discuția și să transpunem întreaga afacere în mîinile tinerimii. Țin a accentua în că nu este inherent absolut nici un ricol, că în urma acestei discuții să se naure-o „divergență“ deosebită între Venezi Budapeșteni, căci nici dl Vajda nu vîm cuvînt de a reprezenta pe unii lași. Și dl Vajda va face rău, și va fi judecat, dacă va persista în vechia ambiție și se va nîsui cumva a răci relațiile giale dintre tinerimea acestor două naționalități.

Marior

Din Gurariului.

Onorată Redacție!

La cele apărute în nr. 206 al prețului ziar „Tribuna“ referitor la una din

stră Gurariului, spre întregire a celor susținute de „binevoitorul“ rog a da loc următoarelor deslușiri.

Comuna noastră susține pe de 320 copii gr.-orientali oblig de toate zilele — trei învățători, abia 30 copii gr.-catolici un învățator.

Deoarece ce cu ajutorul votat de comună nici greco-orientali, nici catolici nu-și pot susține școala cetoare, decât poata prin cersitorii fiind numărul învățătorilor.

raport cu numărul copiilor avînd în urma legilor școlare, larele învățătoarești la minimul de serica greco-orientală încă înainte a rea cunoscutului pact, cu privire l între ambele consistorii, în interesul țunii, cari sub împregiurările actuale puse mai presus de interesele confessionale, făcut încercarea, a împreuna școalele și forma astfel o școală cu 4 învățători, în ca să încapă toți elevii fără deosebire de conștiințe, și să-și poată câștiga astfel și o cațiune și instrucțiune mai intensivă; u cru, care ar fi atât în favorul greco-ilor și greco-catolicilor cât și al con general.

Încercările noastre însă de a u o școală corespunzătoare atât recerînelo dagogice, cât și mărimii și însemnătății munei noastre, au rămas zadarnice, pre gr.-cat. s'a opus categoric, declarînd, c se învoeste la împreunarea școalelor, lucrul unde va veni, ba chiar și autori greco-catolice superioare, ni-a dat răspuns că interese confessionale pretind susț școalei gr.-cat. în Gurariului.

Sub o condițiune însă totuși s'ar aplica la împreuna școală, și adică, da subvențiunea de 240 fl. dată până acum școalei gr.-catolice s'ar da pe viitor pentru școli bisericești gr.-cat., o pretensiune, care comuna nu o poate împlini din lipsa mijloace.

Din cauza acestei opuneri interese comune, însăși comuna politică a luat paș de lîpă pentru a ajunge la o școală corespunzătoare, chiar și în contra voinței minorității gr.-cat.

Brândușă toamnă.

Legendă.

De

Pavel Mantegaza.

Era o zi tristă de toamnă, tristă, pentru că înmormîntase atâtea flori, frunze și fluturi. Muriseră mii de flăcări, cari în zilele calde de vară se bucuraseră de iubire și viață, de parfumul și frumusețea lor.

Soarele luminase toată ziua cerul, o luptă grea cu ceața și-apol cu norii. Își mai păstrase din vara lungă și plăcută o culoare de amarant, cu care împodobia, ca o rază caldă, norii reci și negri.

În acest amurg trist, Flora sbură peste câmpuri și livezi, și salută pentru ultima oară plantele și ierburile despoiate de flori. Era ultimul bun rămas către făpturile ei, înainte de a se reintoarce în cer, de unde avea să revină abia la primăvară. Plantele și ierburile, deși triste, dar' pline de recunoștință pentru plăcerile gustate, trimiteau Florei ultimul lor adio, care totdeauna este cel mai gingaș și pătimaș.

Zăia florilor, atrasă de farmecul acestei naturi melancolice, renunțătoare, se așeză la marginea unei văi alpine și-și ascunde fața după aripi; ca după un evantai. Și ea era tristă și se întreba, de ce a osândit D-zeu viața la o întrerupere atât de crudă, de ce stă leagănul așa de aproape de mormînt, de ce sfatul dragostei trebuie să se alterneze totdeauna cu suspinul morții.

Luna era în apogeu, dar' îmbrăcăta peste tot cu poze rugine de ferburi ascuțite ca balme, palide și amănabile brune, ochi o adăre în întinderea neală.

Și aici se schimbăse grădina în cimiter. Fără voce se auzi din luncă un șopot tănguitor.

Flora își ridică capul, și-l plecă înse imediat între aripi; credea, că vîntul de seară mișcase iarba și de aici venea șopotul.

Dar' șopotul deveni mai lămurit, mai limpede, era o voce articulată.

„Cine e aici? Cine-ți vorbește?“

„Eu sînt.“

„Cine e acest „eu“, pe care nu-l văd?“

„Eu sînt, o Flora, și dacă nu mă vezi cu ochii fisici, ca zeiță trebuie să mă zărești cu ochi sufletesti.“

„Te aud și îți simt apropierea, dar' nu te zăresc.“

„Eu sînt spiritul luncii, suma tuturor făpturilor verzi și multicolore, pe cari le-ai încălzit cu dragostea ta în decursul lungilor luni de primăvară și vară. Sînt parfumul spiritului, florilor, al ierburilor acestui covor viu pe care șezi tu o zeiță.“

„Ieri încă în viață, azi în agonie. Și tu apartii lucrurilor viețuitoare și trebuie să mori. Și animalele, și oamenii mor, chiar geniul și frumusețea trebuie să moară.“

„Eu nu voi să mor. Inima-mi bate încă puternic în piept, mai simt încă desmerdările soarelui de toamnă.“

„Vieța nu se desparte nici-odată de corp fără să se rupă.“

„Privește în giur de tine și vezi cum tot pământul s'a schimbat în cimiter. Cum vrei o luncă, să petreci singură atîția morți?“

„Aș vrea să mai trăiesc încă câteva zile. Mai simt îndrăgosteli, cari îmi cauză covorul de iarbă și de flori, și sînt un iubirea.“

Pianuri, armoniuri, reparaturi și acordări

se execută în cel mai solid mod și se furnizează sub garanție de mai mulți ani de cârmă

F. A. KAUFFMANN,

salon de pianuri și atelier de reparaturi,
Sibiu, Piața-mică 13, Piața-Huet 13.

În deposit se află pianuri: „Belehradek, Reinhold, Raesse, Tintz, Tomasek și Wizek”, armoniuri: „Wilux și Wite, d. W. Kare”.

Orgă-armoniuri pentru biserici mai mici și capele asemenea se află în deposit.

[2256] 17-32

„VICTORIA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 80.000.
Depuneri fl. 800.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat. După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

[759] 29-46

Direcțiunea institutului.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale.

[416] 37-50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Ocasie favorabilă.

Casa din strada Maria Nr. 3 și 5

împreună cu o brutărie bine căutată și complet aranjată, loc frecuent;

Casa din strada Ocnii Nr. 7,

cu boltă, se vând ieftin din mână liberă.

Detalii la proprietarul în magazinul de haine Goldstein, strada Cisnădiei Nr. 7.

[2629] 6-6

„FAGETANA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

[1504] 40-

Direcțiunea.

➔ Nu fugi de noroc! ➔

CASA DE BANCĂ

JACOB L. ADLER

Brașov — Sibiu

aduce la cunoștința p. t. publicului, că

Sorturile Mileniului

întregi, în zecimi și douăzecimi au sosit și se pot ridica la casele respective.

În total s'au exmis 100.000 sorturi, dintre care vor câștiga 314999 bucăți, adică tot al treilea sort, și anume

Câștigul principal un milion

apoi 600.000, 400.000, 200.000, 100.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 30.000, mai multe de câte 20.000, 15.000, 10.000, 8000, 6000, 4000, o sută zecă câștiguri à 2000, și două sute treisprezece à 1000 coroane etc. etc.

În câștiguri nu se face nici o detragere.

Întregi à 40 fl., zecimi à 4 fl., douăzecimi à 2 fl. se mai găsesc în cele mai plăcute serii.

Prospecte gratuite.

➔ putează câștigă! ➔

Nr. M. 11596/1895.

[2671] 2-

Conform ordinației ministrului reg. ung. de interne cu data de 20 August 1895 Nr. 73095, IV. referitor la anunțările nașterilor și casurilor de moarte la conducătorul r. u. de matricole a cercului matricolar a Sibiiului, se aduce la cunoștință publică următoarea

Publicațiune.

I. Îndatorirea anunțării.

Nașterile și casurile de moarte au să se anunțe cu începere dela 1 Octomvrie a. c. la conducătorul matricolelor de stat.

Fiecare naștere și fiecare cas de moarte este a se anunța celui conducător al matricolelor de stat, în al cărui cerc s'a întâmplat. Nașterile și casurile de moarte întemplate pe calea ferată sau pe nave, sunt a se anunța conducătorului de matricole din locul debarcării. Fiecare naștere este a se anunța în termen de cel mult o săptămână dela ziua nașterii. Cei născuți morți, sau decedați în decursul nașterii sunt a se anunța cel mult în proxima zi de lucru după ziua nașterii, sau a morții. Fiecare cas de moarte este a se anunța cel mult în proxima zi de lucru.

La anunțarea nașterii sunt treptat obligați în seria următoare

- tata legitim;
- moașa care a funcționat la naștere;
- medicul care a asistat la naștere;
- toți aceia cari au fost prezenți la naștere;
- acela, în a cărui casă s'a întâmplat nașterea.

Afară de acestia e obligată la anunțarea nașterii:

- mama, îndată-ce va fi capabilă de aceasta.

La anunțarea casului de moarte sunt gradatim obligați:

- capul familiei;
- membrii familiei;
- acela în a cărui casă s'a întâmplat casul de moarte;
- proprietarul casei, dacă locuiește în casă.

La anunțarea atît a nașterilor cît și a casurilor de moarte, cei în urmă înșirați în seria de mai sus numai atunci sînt obligați, dacă cel obligat înaintea lui sau nu există, sau este împedecat de a face anunțarea.

Anunțarea se face verbal prin cel obligat la anunțare, sau la încredințarea acestuia prin vre-o altă persoană, care are cunoștință nemijlocită despre naștere, sau despre casul de moarte.

Anunțarea nașterilor și casurilor de moarte întemplate în institutele de naștere, spitale, institute de deținere, case de lucru, casarmeni și alte institute publice civile și militare este datorită exclusivă a conducătorului aceluia institut.

La conducătorul matricolelor de stat au să se anunțe și acele nașteri și casuri de moarte, cari deși s'au întemplat înainte de 1 Octomvrie a. c., n'au fost înseși până la 1 Octomvrie induse în matricolele confesionale.

Cine găsește vre-un copil născut, este dator a face arătare la antistia comunală după putință imediat, dar cel mult în ziua următoare.

II. Dispoziții penale.

Acela, care fiind obligat la anunțare, nu face anunțarea la termenul fixat, sau face o anunțare neadeverată, comite — întrucît acțiunea sa nu constituie un fapt mai grav — o contravenire și se pedepsește cu o amendă până la 600 coroane.

Doctorul Beu

[2728] 2-2

locuiește

Tirgul Iării (Poschengasse) Nr. 1.

Apotheca

Kelemen Földes

Arad, Deák Ferencz utca 11.

Margit-Crème este cel mai renumit crème de față, de care se folosesc cele mai elegante dame. El depărtează în timpul cel mai scurt ori-ce necurătenie a pielii făcând fața mai fină și mai frumoasă.

Margit-Crème este singurul mijloc contra alunelelor (pete de soare), coșurilor și jublelor.

Îndată ce pielea sbea aceasta albie, se produce un efect miraculos. Anume în 3-4 zile curăță pielea de alunele, coșuri etc., încât strălucește ca cel mai frumos alabastru.

Margit-Crème nu conține unșură, prin urmare se poate întrebuința și ziua și totdeauna ține foarte bine pudra de dame.

Prețurile: Margit-Crème 50 cr. și 1 fl.; Săpun „Margit” 35 cr.; pudră de dame „Margit” de culoare albă, roză și crème 60 cr.; Pasta de dinți „Margit” 50 cr. [2308] 6-10

Deposit la

IOSIF TÖRÖK,

Apothecar în Budapesta.

Deschidere de local!

Ne permitem a aduce la cunoștința p. t. publicului că cu începerea dela 1 Octomvrie vom deschide aci

Str. Cisnădiei 1 (edificiul nou al casei de păstrare)

Etablissement „a Tanisser”

Imprumut cu

Imprimărie pentru modele.

Aflându-ne în poziție de a putea avea totdeauna la dispoziție atît lucruri pregătite după modelele cele mai bune vieneză și franceze cît și tot felul de material ce aparțin la acestea în abundență, mai departe putînd garanta pentru cele mai fine broderii de artă, credem a putea satisface în tot timpul pe p. t. publicul.

Totdeauna atragem atențiunea la imprimăria de modele aranjată după mostră vieneză.

Asigurînd pe p. t. publicul totdeauna de marfă de bună calitate, de prețuri moderate și serviciu prompt, semnăm

[2735] 1-3

cu toată stima

M. și E. GÖLLNER,

Tapiserie și imprimărie de modele.

Deschidere de local!

Îmi permit a aduce la cunoștința p. t. publicului, că 'mi-am deschis în

Piața-mică Nr. 33,

un

DEPOSIT DE FĂINĂ

al morii de vapor Johanna din Alba-Iulia,

asortată cu toate soiurile de păstăioase de cea mai bună calitate. Tot aci se poate căpeta de două ori pe zi pâine proaspătă atît albă cît și neagră.

Asigurînd p. t. publicului un serviciu foarte prompt, pe lângă prețurile de concurență cele mai ieftine, rog pentru vizite numeroase și subscriu cu toată stima

[2700] 3-6

Emma Markovitch,

deposit de făină al morii de vapor Johanna din Alba-Iulia

en gros & en detail

Piața-mică Nr. 33.

Publicațiune.

Duminecă, în 6 Octomvrie a. c. după prânz la 2 ore, se dă în arîndă un fînaț de pest: 1200 jugere pentru pășunatul de iarnă, în cancelaria comunală din loc.

[2737] 1-3

Satu-Nou (lângă Sibiu), 26 Sept. 1895.

Antistia comunală.

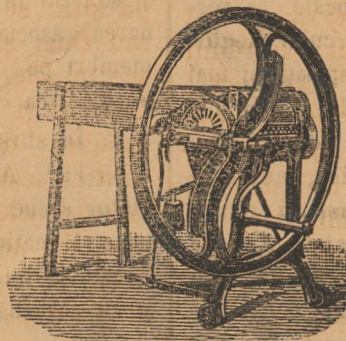
Edict de licitați

În 3 Octomvrie la 9 ore se vor licita pretenșiunile active ale de concurs C. A. Markovitch cancelaria subsecției Bruckenthal 34)

Dr. A. curat.

Tăietoare de nutreț!

Tăietoare de napi!

Pentru agricultură!

Tăietoare de nutreț — Tăietoare de napi

Mașini curățitoare de mazărice și neghină (Triere)

Mașini de sămănat în rînduri

Sfîrmitoare de poame și struguri

Teascuri de vin și poame

Se află în deposit la

ANDREIU RIEGER,

Prima fabrică ardeleană de mașini agricole și turnătorie de fer.

SIBIU.

[2546] 12-12